

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS“)

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. sz., I. em.
(Király-utca sarkán).
Kiadóhivatal:
Wolf Miksa könyv- és papir-
kereskedésében Király-utca,
Hattyu-épület.
Nyilttérben egy sor 20 kr.

Előfizetési árak:
Pécsett, házhoz hordva:
Egész évre 10 frt.
Egy hónap 1 frt.
Vidékre (Magyarországon):
Egész évre 12 frt.
Egy hónap 1.20.
Egyes szám ára Pécsett 4 kr.,
vidéken 5 kr.

Megjelenik vasárnap kivételével minden este
5 órakor.
Hirdetések fölvetetnek a kiadóhivatalban.

Főszerkesztő:
PERCEL BÉNI.
Felelős szerkesztő:
LENKEI LAJOS.

Társaszerkesztők:
FEILER MIHÁLY.
és
HAKSCH LAJOS.

Egyes számok kaphatók minden lapelárusítónál.
Előfizetéseket elfogad a lapkiadóhivatal és
TAUSZ VILMOS dohányüzeméje.

TÁVIRATAINK.

Az egyházipolitikai javaslatok az igazságügyi bizottságban.

Budapest, 1893. decz. 19. (A „Pécsi Újság“ eredeti távirata) Az igazságügyi bizottság tegnapi ülésében nagy lelkesedéssel és egyhangulag fogadták el a *polgári házasságról szóló törvényjavaslatot*. A távollévők, mint *Polonyi Géza, Horváth Lajos, Haviar Dániel* (az ellenzék tagjai) levélben jelentették ki, hogy a javaslatot elfogadják.

A lelkesedés tetőpontra emelkedett, midőn Szilágyi Dezso igazságügyi miniszter kijelentette, hogy a javaslat nem egy párt támogatására számít, hanem *elvárja minden szabadelvű ember hozzájárulását és pártolását, bármely pártot tartozzék az*. A törvényjavaslat Magyarország szabadelvű elemeinek — bármely pártot tartozzék az — közös meggyőződésére van építve. A részletes tárgyalás január harmadikán kezdődik.

Ferenc Ferdinánd főherceg Pólabán.

Póla, 1893. dec. 19. Ferenc Ferdinánd fgg. ma ideérkezett, hogy a mai nap folyamán ideérkező „Kaiserin Elisabeth“ hadihajó tisztikarát, igéretének megfelelően, az első között üdvözölje. Tudvalevőleg ezen hajón tette meg a főherceg földközúti útját, mielőtt Amerikába ért. A „Kaiserin Elisabeth“ hajó Chinából egyenesen hazajött, míg a főherceg útját Amerikán keresztül vasuton, onnét haza pedig rendes személyhajón tette meg.

Plener — Budapesten.

Bécs, 1893. december 19. Plener dr. osztrák pénzügyminiszter még ez évben nevével több napi tartózkodásra Budapestre utazik, mely alkalommal természetesen Wekerlivel a valutakérdésről is tárgyalni fog.

Az anarkisták ellen.

Páris, 1893. december 19. A belügyminis-
teriumban elkészült azon 200 anarkista és külföldi szocialista névjegyzéke, kik Franciaország területéről kitusztatnának. A kitusztatandók legnagyobb része olasz és német.

Bern, 1893. december 19. A szövetségtanács elkészítette a törvényjavaslatot az anarkisták ellen, kiknek eddig Schweiz volt a búvóhelyük. Ezentúl az

anarkisták Schweiz köztársaság területéről is ki lesznek tiltva.

Brazília forradalma.

Rio de Janeiro, 1893. december 19. Több nap óta a gyalogság és tengeri katonaság között erős ütközet folyik. Ha a jelen állapot sokáig eltart, a braziliai véderő önmagát fogja megsemmisíteni.

Munkásság a közügyek terén.

(X) Mindig akadnak még lelkes szószólói és buzgó harcosai a közügyeknek. És e szószólók követőkre, hívőkre is találunk.

Vannak azonban, kik részint jóindulatból, részint támadási szenvedélytől elkapatva, mindennel elégedetlenek és a közügyeknek fertőzöttnek találván, majd a közügyek körüli szereplőket, majd a társadalmat, majd meg a hatóságokat szidják, ütik-verik, hogy semmi sem történik, vagy ha valami közhasznú intézmény létesítettik is, az az igényeknek éppen nem felel meg. E kárhóztatás mindig nagyobb-számu hallgatóra talál, mint a méltánylás és elismerés szava és így a láрма egyre nagyobb lesz. E folytonos támadások súlya alatt azután a bizalmatlansággal együtt jár a csüggedők számának növekedése is.

Ha bár a buzdításra s nem egy esetben a kárhóztatás szavára is szükség van, az előbb érintett pessimizmus vagy elégedetlenség nagyrészt megokolatlan és igazságtalan. A helyzet elfogulatlan szemlélésénél láthatjuk, hogy ma minden irányban a fokozottabb igényeknek megfelelő intézmények, alkotások, reformok kívántatnak s ezek létesítése a még csak pár év előtti viszonyokhoz mérten is aránytalanul nagyobb áldozatokat követelnek és így természetesen, hogy a közügyek terén való munkálkodás lassúbbnak tűnik föl, bár az a legtöbb esetben nem egyéb, mint egyszerű elővigyázat, vagy tartózkodás erőnk túlhajtásától. Aztán

nem szabad felednünk azt sem, hogy a létfenntartás küzdelmei, az anyagi gondok nem csak sokakat visszatartanak a közügyek körül való szerepléstől és munkásságtól, hanem gyakran a munkálkodók erejét is megzsigorítják, a lelkesedésnek is szárnyát szegik.

Végre — hogy többet ne említsek — a közügyek talaja sokszor és sok helyen rögzös, megmunkálása pedig, bár az rendszerint ingyenben jár, elismerést, bizalmat és méltánylatot alig szerez a közügyek napszámának, még kevésbé a vezérlő embereknek, sőt a rögzösben bőven megtalálják a gyanuskodás és üres vadaskodás dudvait is.

A közszellem sem oly fertőzött, oly megromlott, mint sokan hirdetik s ha hiba és mulasztások vannak, ezek nem a közszellem hanyatlását igazolják, hanem részben a mai kor sajátos elveinek, részben ismét csak az anyagi viszonyokból származó akadályoknak tudhatók be. Az az idealizmus ugyan, mely néhány évtized, sőt még pár év előtt is a közügyek terét átlengette, hanyatlott s a helyébe lépett reális irány sokak előtt szűkkeblűnek, fukarnak tűnik fel, de ha látjuk a városok gyors fejlődését, közintézményeknek, és főleg a közoktatás ügyének fölvirágzását, a városi képviselőknek buzgóságban soha sem lankadó munkásságát, a közönségnek az egyletek és a nemzeti célok körül mutatkozó érdeklődését, a megyék igyekezetét a közigazgatás hiányainak javítása iránt, a megyei bizottsági tagoknak meleg érdeklődését közgyűléseikkel szemben; ha mérlegre vesszük az egészségügyi és közrendészeti intézkedések gyarapodását: akkor a közszellem oly hanyatlásáról, melyet sokan annyira hirdetni szeretnek és a legtöbb-ször éles szemrehányások és személyeskedő támadások kíséretében hirdetnek is, szó sem lehet.

A „Pécsi Újság“ eredeti tárcája.

A bagaméri bölcs.

Mikor lakásomat a fővárosból Bagamérra tettem át, még fogalmam sem volt arról, hogy Bagamér világváros. Végre is, Bagamérnak az utolsó népszámlálás szerint sincs sokkal több lakosa 15—20 ezer emberről. Pedig már ekkor a katonaság meg az átvonuló tótok is bele vannak a lakosságba számítva. A tótok jönnek a bérces földvidékről, megcsinálják a bagaméri törött ablakokat, megdrótozzák a bagaméri repedt fazekakat — és ismét tovavonulnak.

Hogyan képzelhettem volna tehát, hogy Bagamér világváros? Pedig az. Mert itt minden istencsodája együvé van, a mi egyébként a nagy világon csak szét-szórva találtatik.

A bagaméri benszülött kimondhatatlan büszkeséggel nézi le az elmaradott többi világot. Mi az mind Bagamérhoz képest!

Eiffel tornya?

A bagaméri ember szánakozva von vállat.

— Nézze meg az ur a mi kálinista tornyunkat, aztán beszéljen. Az a kakas, mely innen alulról nem látszik nagyobbak egy jérécnél, voltaképpen akkora, mint egy tuzok. Ez aztán a magasság! És ezt a tornyot bagaméri ember építette már 20 évvel ezelőtt.

Boulanger generális?

— Nézze meg az ur a mi tüzoltó-főparancsnokunkat. Az már aztán generális! A piros nadrágján három arasz széles a paszomántja. Ilyet nem lát másutt.

Rafaél, Van Dyk, Rubens, Makart, Munkácsy — mind semmi a bagaméri ember szemében. Hogy is ne, mikor a helyi festőművészet remekei kápráztatják el a büszke szemét a pékboltok, vegyes kereskedések és vendéglők pléhtábláin.

A színművészet terén szintén csak bagaméri zseniknek vet Bagamér korzort. Igaz, hogy ezt is csak képlegesen és egyebet egyáltalán nem. Beögy Balambér a bagaméri színpalak tragikus hasogatója,

ama megnyugtató tudattal halhat meg éhen, hogy egész Bagamér büszke rá és sokkal nagyobbak tartja, mint Salvint.

Az is köznézett Bagaméron, hogy a helybeli színházépület házmestere és mindenese a legnagyobb „műtész“ a világon. Tőle szokás megkérdezni, mely darabokat érdemes megnézni, melyeket nem. Minden bagaméri benszülött merget veszi arra, a mit e jeles kritikus mond, de azért mindenki csak a szomszédjára hagyja, hogy megnézzé az érdemes darabokat.

Bagamér szemében természetesen a legnagyobb költő a helybeli kántor. Összes műveit gyönyörködve olvassák a bagamériak a helybeli sirkert fejfáin.

Ezenkívül még a „Bagaméri Gyorsfutár“ című helyi lapot olvassák. Ez Bagaméron a lapok lapja. A címe után azt képzeltem volna, hogy gyorsabban fut valamivel. Mert nem fut gyorsan. Minden két hétben érkezik csak meg egyszer, régesrég feledésbe merült események bemohosodott hireivel.

Egy szóval, nincs olyan dolog a világon, a mi Bagaméron is ne volna. Olyan meg már éppen nincs, a mi ne Bagaméron lenne szebb, jobb, csodálatosabb és nagyszerűbb, mint máshol mindenütt.

Boldog Bagamér!

És boldog bagamériak!

Mert Bagaméron minden helybeli ember proféta, élénk cáfolatúal a latin közmondásnak, mely megérdemli a cáfolatot, nem lévén bagaméri eredetű.

És boldogtalan nem-bagamériak! Ti fölfedezhetek még öt világrészt, alagutat furhattok Bréma és New-York közt a tenger alatt, kitalálhattok olyan ediznos masinát, melybe Párisban belenéznek s látják, hallják, mi történik Szentpétervárott, — ti mindent megtehettek, de azt el nem éritek soha, hogy a bagaméri ember mélyen meg ne vessen benneteket. Itt Shakespere soha se lenne egyéb jött-ment bolond angli-usnál és biztos, hogy itt Göthe, min' aféle boldogtalan német, legfejlebb szánalomra tarthatna igényt.

De Bagamér minden csodái között a legnagyobb csoda a helybeli bölcs.

A hogy ideértem, mindjárt azon kezdte a legelső

bagaméri benszülött, a kivel beszéltem, hogy tüszköl-e még kinjában a főváros?

— Persze, hogy tüszköl. Influenzás ott most mindenki.

— Nem úgy értem. Tüszköl-e még attól a beszédőtől?

— Micsoda beszédőtől?

— No, hát a melyet In n e p Á l m o s tartott?

— In n e p Á l m o s? Ki az az In n e p Á l m o s?

— Szerencsétlen ember, ön nem tudja kicsoda In n e p Á l m o s? És a bagaméri benszülött a rémület és szánalom vegyülékével nézett rám.

— Nem, uram, — ha mindjárt felakasztanak se tudom, hogy ki az az In n e p Á l m o s.

— A ki azt a nagy beszédet tartotta a főváros tulkapásai ellen, a mult városi közgyűlésen. Hatalmasan odavagdosott az elbizakodott Budapestnek. Képelem, hogy sziszegtek odafenn, a mikor ezt a beszédet elolvasták a Bagaméri Gyorsfutár-ban.

— Uram, ne képzeljen semmit. Budapesten nem sziszegtek, mert a szerencsétlen fővárosiaknak semmi tudomásuk sincs arról, hogy van a világon Bagamér, van Bagaméri Gyorsfutár, van In n e p Á l m o s, és hogy ez az utóbbi hatalmas beszédek mond a városi közgyűlésen.

Benszülöttem össze volt törve. Ő mindent előbb elképzelt volna, de az nem fért a fejébe, hogy vannak még az emberevő pápaukon kívül is emberek, a kik nem tudják, hogy Bagamér bölcs In n e p Á l m o s kicsoda és micsoda beszédek mond a városi közgyűlésen.

Néhány nap mulva már magam is járatosabb voltam a bagaméri viszonyokban és mindinkább föltornyosult az én lelki szemem előtt is In n e p Á l m o s bölcs alakja.

Kezdem látni, hogy Bagamér egész nagysága, benszülötteinek minden büszkesége, a bagaméri csodák fölfülmulhatatlan nagyszerűsége, — mind, mind, mint végokban, In n e p Á l m o s bagaméri bölcs megmérhetetlen elméjében s feneketlen tudományosságában lelik meg magyarázatukat.

A csendes, zajtalan munkásság mindig többet ér a hirtelen föllobbanó tetterőnél, az anyagi helyzet lelkiismeretes mérlegelése több biztosítékot ad a jövőre nézve, mint a derűborura való alkotási szenvedély, mely nagy áldozataival a későbbi igények kielégítésének vágya ketté utját. Komoly elhatározást, tárgyilagosságot körütekintést és önzetlen odaadást várok én a közügy munkásától, és pedig oly mértékben, hogy ha a közügyek terére lépett, elvállalt kötelességét hiven teljesítse is, a munka eszközeit, szerszámait addig le ne tegye, míg ereje bírja; ha pedig ellankad, gyengül, öregszik, — adja oda helyét másoknak és ne elősködjék régi érdemeinek babérait. Fő dolog, hogy a közügyek terén kiöljünk minden szel-hámosságot és üres szószátyárságot.

A megyés püspök a kántortanítók nyugdíjigényeiről. Dr Dulacszy Nándor megyéspüspök egyházmegyei kántortanítóinak nyugdíjigényeinek igazságos figyelembevételére iránt terjedelmes emlékiratot intézett a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, melyben a miniszternek a tanítók helyzetének javítására irányított munkásságát meleg szavakkal elismerve, állást foglalt azon többrendbeli miniszteri rendelet ellen, melyek a kántortanítók nyugdíjára vonatkozólag azon elvet mondják ki, hogy ezek javadalmazásának csak felerésze bir a tanítói nyugdíjra beszámítható javadalmazás jellegével. A megyés püspök hivatkozik Toinavármegye közigazgatási bizottságának ez évi nov. 11-iki rendeletére, mely a kántortanítók összes javadalmazását megfelelés nélkül kívánja a nyugdíjra felvételni, azt mondván e rendeletről, hogy azt „csak azon biztos meggyőződés sugalmazhatta, miszerint a kántortanítói ügynevezett szét nem választható javadalmazásnak a nyugdíjra beszámíthatóság céljára kormányhatóságilag elrendelt megfelelése nemcsak a tanítók köztudatában jogos érdekeknek sérelme, melynek megorvosolása elől kitérni nem szabad, hanem egyuttal az e részben egyedül irányadónak lenni kellő jogi szempont — a visita canonica — is túlsúlyosalkell hogy bírjon érvényesülésében azon hatály fölött, melyet magának egy kormányrendelet igényelhet.

A megyéspüspök ezen helyes álláspont szigorú körvonalozása után igen érdekesen fejtegeti a „ludimagister“ jelentését és jogi jelentését és a szó magyar fordításainak: a „kántortanító“ és „iskolamester“ — nek használatát, kinyilvánítva, hogy a „ludimagister“ szó jogi fogalmának megközelítőbb kimerítése szempontjából a „kántortanító“ elnevezés megfelelőbb, mint az „iskolamester“. A mult idők fölfogására utalva, valamint a kántori és tanítói teendők minőségére, a megyés püspök szerint a „kántor“ és „tanító“ közti megkülönböztetés egészen ismeretlen volt, sőt az e két munkakör betöltésére rendelt egyéniségben a kántori és tanítói fogalom úgy összeolvadtak és egymással összenőttek tekintetű, hogy arra, miszerint legyen valaki tanító, ki nem kántor, avagy kántor, ki nem tanító — „senki nem is gondolt.“

Innen van az, — mondja a püspök — hogy ma-

gyar népünk vérebe a kántortanító, avagy tanító elnevezés mind maig át nem ment. A magyar nép felfogásában a ma ugynevezett kántortanító legtöbbször csak „mester“, mester a kántortanító akkor is, mikor az iskolában tanít, mester akkor is, mikor az orgonán ülve orgonál; és nagyot néz még legtöbbször magyar népünk, hogy legyen tanító, ki — sajnos, hogy ez esetek mindinkább gyakoriak — nem orgonál és felfogásában még mindig több azon mester, ki jól orgonál és énekel, mint aki csak jól tanít.

A „ludimagisterium“ tehát — praecizirozza a püspök — nem két különböző hivatalnak egyesítése, hanem ellenkezőleg: a kántori és tanítói teendők egy és ugyanazon, nem egyesített, hanem eleitől egységes hivatalnak kétféle ágazó folyamánya. Ezen helyes elv szerint: amit megszolgál a kántortanító, mint tanító, az épügy illeti a kántort, mint a tanítót; és viszont: ami megjár a kántortanítónak, mint kántornak, az épügy illeti a tanítót is, mint a kántort.

A kántori és tanítói javadalmazások szétosztása ellenében elfoglalt álláspontját nyomatékkal fejtegetve a megyés-püspök hivatkozik az 1893. XXVI. törvény 8-ik §-ára, „mely a kántori teendők utáni jövedelmeknek a tanítói fizetésbe való betudását határ nélkül elrendeli“ és az egyedül elfogadható helyes álláspont.

A felekezeti iskolák helyett föllállítandó községi vagy állami iskolákról szólva a megyéspüspök óvást tesz az ellen, hogy ily esetekben a felekezeti iskola-vagyion elvértessék. A rendkívül érdekes emlékirat befejezése következőleg hangzik: „Alázatos kéresem Nagyméltóságodhoz az: méltótlanság az önzetlenül elmondottak szokott bölcsességével és részrehajlatlanságával mérlegelni és kántortanítói érdekekben eddigi rendelkezésétől eltérteve kegyesen kimondani, hogy a kántortanítói összegjavadalom a nyugdíjra beszámítható tanítói fizetés összegének veendő.“

A közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslatnak — mint Budapestről értesülünk — azon része ellen, mely az első foku bíróság összeállítására vonatkozik, az ellenzék kemény harcra készül. Nehéz-ményezik a főispán elnökölését és a tisztviselőknél a bizottság által választott tagokkal egyenlő bírói létszámát, azt tartván, hogy a bírói függetlenség elve veszélyeztetve van az egész intézmény nagyon is hivatalos jelleggel bír; részben pedig az eljárás érdekesütközésbe fog jönni a törvényhatóságok előzetes intézkedéseivel. Kétségtelen, hogy a kitünően szerkesztett és főbb eszméiben helyesen kontemplált javaslatnak ez a leggyöngyösebb része és az semmiképen sem szolgálhat melegségül, hogy az önálló bírósági szervezet költségeinek elkerülése miatt kénytelenség volt e módvonalnak elfogadása; mert ha már az adminisztráció egyöntetűsége miatt a főispáni elnökségben megnyugodnánk is, a bíróság függetlenebb és önálló összeállításáról könnyen lehet gondoskodni, így például az által, ha a tisztviselőket kizárólag az előadói tisztlet ruházzák fel. Úgy értesülünk, hogy ily irányú módosítástól a kormány sem idegenkedik.

HIRROVATUNK.

— **Szemléli hírek.** Andrásffy altábornagy honvéderületi parancsnok ma este Pécsre érkezik. — Gróf Schlippenbach István honvédduszárs ezredes dandárparancsnoknál ma délelőtt tisztelgett a

Fájdalom, Innep Álmos óvakodik tekintélyét ilyen tréfákra fecsérelni. Pedig ezek a tréfák mulatságosak volnának.

Már igen sokszor hallottam arról, hogy Innep Álmos milyen nagy bölcs, már rég beláttam, hogy ezzel a nézettel ellenkezni Bagaméron szentségtörés, de még mindig nem hallottam Innep Álmost.

— Ő beszél, ő szónokol! — nyargalt végre egyszer az a szenzációs híri a városban. Rohantam a városi közgyűlésbe.

Mély csönd, az arconok áhitat ült. Innep Álmos méltóságtelesen, mint az ecetebe savanyított tekintélyt maga, felállt, végig hordozá savó szeméit az igére leső Bagaméron és szolt.

Gyönyörű beszéd volt. És egészen új. Sokan sirtak. Mások tomboltak elragadtatásukban.

Innep Álmos kijelenté mindenekelőtt, hogy boszorkányok nincsenek. Ezt vaslogikájával úgy be is bizonyította, hogy senki sem kétkedett többé ebben. Azután kifejté, hogy nem mind arany, a mi fénylik. Ezzel nagyon kellemesen lepte meg hallgatóit. Továbbá nem titkolta el, hogy minden állam támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely, ha elvész: Róma ledől s rabigába görnyed. Erre párhuzamot vont Róma és Bagamér közt, az utóbbi előnyére. Mert — kérdezé — akar-e Bagamér is ledőlni és rabigába görnyedni? Nem, — dörge — Bagamér ezt nem akarja. Tehát a tiszta erkölcsöt akarja. Ennek folytán Bagamér ne a Kohn és Löwi, hanem a Weisz és Blau cégnek adja bére a regalét.

Kiontván háladáatos városa fölé a bölcsesség ezen bölcseszaruját, nagyságának teljes tudatában vágta magát le székére a kitünő férfit.

A hatás leirhatatlan volt. Az ősbagamériak büszkéménen is teljesen el vagyok bűvölve, kérdezték: nos, hát mit szölok hozzá?

— Bámulatos ember! Megérdemli nevét: a bagaméri bölcs!

És azóta egyebet nem csinálók, csak büszke vagyok ő reá.

Kozma Andor.

tisztikar, hogy kifejezze szerencsekívánatait az ezredesnek a vaskorona-renddel és vörös sarsenddel történt kintetése alkalmából. Gróf Schlippenbach még a nap folyamán hivatalos szemleutrá indul Pápára, Varsadra. — Vas z a r y Gyula rendőrfőkapitány ma a fővárosba utazott.

— **A Jókai-ünnepélyen** a pécsi dalárda dr. Blum Béla elnök fölkérésére egyes karokkal fog közreműködni és pedig 2 számban. Az első szám lesz a királyhymnus, a 2-ik (a szabadságharcból vett előképek előadások) a Néphymnus. Itt említjük meg, hogy a reáliskolának ajándékozandó Jókai-diszkiadások ügye is a helyes megoldás medrére jutott, 1 példányt kap ugyanis (a kultuszminisztériótól) a tanári könyvtár, egyet (a megyétől) az Önképző-kör és egyet (az ifjuságnak egy magát megnevezni nem akaró derek barátjától) az ifjusági könyvtár. — A Jókai műveinek jubiláris kiadását a pécsi kereskedelmi és iparkamara is megrendeli az építendő új palotájának könyvtára számára.

— **Telefon Pécs és Budapest között.** Szege, Arad, Temesvár ma már telefondróton beszélget Budapesttel, amely intézményt a napokban adták át a közhasználatnak. Pécs se fog elmaradni a beszélgető-hangversenyről, amint hogy ilyen széles körre terjedő kereskedelmi pontot nem is lehet kihagyni a telefonhálózatból. A pécsi kereskedelmi és iparkamara tegnapi ülésén L i t t k e József elnök hangsúlyozta is, hogy itt az ideje, hogy Pécs is legyen lépéseket a Dombóváron át vezetendő összeköttetés érdekében. Hogy Pécs ezt megkapja, abból is következteti a kamarai elnök, mert legújában ugyanilyen igényt támasztott Fiume és Eszék is. Littke azt indítványozta, hogy a kamara érintkezzék ez ügyben a fiumei és eszéki kamarákkal, hogy együttesen járjanak el.

— **A karácsonyi szünetek** a pécsi főreáliskolában a rendtartástól eltérőleg f. hó 23-ika helyett 22-ikén d. u. veszik kezdetüket és pedig azért, mert ellenkező esetben a távol lakó vidékiek karácsony szent estéjére nem juthatnának el övéikhez.

— **Gőz-zongora.** Érdekes újdonságot mutatott be a kerékpárosok tegnapi estélyén Fichtl Károly helybeli mechanikus. Ez egy gőz-zongora, mely a legújabb német szabadalom. A csinos, harmonium nagyságú szekrényben elhelyezett zongora-szerkezetet gőzmotor hajtja, eljátszva a legcsinosabb tánczdarabokat vagy opera jelzeteket megfelelő hangjegyek után. Hiába, ma már minden gőzzel megy.

— **A bérkocsisok megrendszabályozása.** A rendőrfőkapitány rendeletet adott ki a bérkocsitulajdonosoknak, melyben a hét minden napjára tíz-tíz bérkocsit rendel ki a vasuti állomásházhoz, megjelenőlvén, hogy mely napon mely számú bérkocsi tartozik a vonatok érkezésekor a pályaudvarnál megjelenni. Ez intézkedést a főkapitány bizonyára azért látta szükségesnek, mert gyakran volt rá eset, hogy egy-egy vonat érkezésekor egyetlen bérkocsi se állt a közönség rendelkezésére. A rendeletben kijelölt bérkocsisok 2 ftról 50 ftrig terjedhet pénzbüntetés terhe alatt tartoznak a vonatok érkezése előtt 10 perccel megjelenni s az állomás kijárata jobb oldalán az érkezés sorrendje szerint föllátni. Más bérkocsi e sorban föl nem állhat. Ha a kijelöltek közül valamelyik el van foglalva, helyettesről tartozik gondoskodni, akinek megjelenéséért felelősséggel tartozik.

— **A vonatkezésel tudatása a közönséggel.** Illetékes heien intézkedés tétetett, hogy a pécsi vasutállomásról esetről-esetre telefon utján tudásák a rendőrkapitányságot az egyes vonatkezesekről; itt pedig azt a városház hirdetsi tábláján hozták nyilvánosságra. Egyuttal az iránt is intézkedni fognak, hogy a vasutállomás ezentul a vasuti ügyek iránt való tudakozódásokra mindenkor választ adjon.

— **A szentlőrinci jegyzőválasztás** dolgában a körjegyzőséghez tartozó községek képviselői tegnap Kacsóta helységben értekezletet tartottak, s jelöltjüknék egyhangulag Benyovszky Mór főszolgabírói imokot kiáltották ki.

— **Bíróválasztás Sásdon.** Vasárnap volt Sásdon a községi bíróválasztás, a midőn községi bíróvá egyhangulag az eddigi helyettes bírót, Hauser Jánost választották meg.

— **46 beteg tanuló egy napon.** A főreáliskolából a mai napon 46, mondik negyvenhat tanuló hiányzott, kik mindannyian betegek. E tömeges betegség szoros összefüggésben van a napokban általunk a tornahelyiség alkalmatlan voltáról irottakkal. A tornázó tanulók ugyanis az óra alatt nekihevíülve, kénytelen helyt adni az utánok következőknek, kik őket a helyiségekből a szó szoros értelmében kiszorítják. Mi ez állapotokat tarthatatlanoknak tartjuk és az orvoslásra fölhívjuk első sorban a szerető szülőket.

— **Lopják a karácsonyfát.** A mecseki fenyőültetvényt így karácsony táján mindig megdézsmálják az élelmes karácsonyfa-áruolók. Az idén az erdőőrök kettőzött éberséggel őrködnek az ifju kísérleti-fenyves fölött s meg is csípték Botz János vasasi embert, amint három fenyőfácskát vágott le. A sétatér fenyőbokrjai se voltak tavaly mentek a karácsonyfával üzérkedők vandalizmusától. Az idén azonban a rendőrség őrizteti őket. Mint jellemző adatot irtuk meg ezeket; mert nálunk s általában Magyarországon annyira vagyunk, hogy maholnap minden fa mellé egy őrt kell állítani.

— **Esküdtek névlajstroma.** Az esküdtszéki tagok névlajstromát a kiküldött bizottság e hó 21., 22. és 23. napjain állítja össze a városi aljegyzői hivatalban, hol ugyanekkor megtehető a jegyzék ellen a megjegyzések is.

Karácsonyfa-díszítmények a legszebb és legnagyobb választékban, legfinomabb confect-cukorkák kilója 3 frt. Legjobb és legfinomabb **thea-sütemények** kilója 2 frt. — Postai megrendelések azonnal elintézték nyerne. — 5 frtot meghaladó vidéki megrendeléseknél a csomagolás ingyen a **Caflo**-féle cukrászdában, Pécsen, Király-utca 30.

KÖZGAZDASÁG.

Pécs mint borvidék.

A mesterséges bort eltiltásáról szóló törvényjavaslat magyarázataként a kereskedelmi miniszter terjedelmes rendeletet adott ki, melyben az egyes borvidékeket állapította meg a miniszter. A borvidékek és a fajnak hivatalos megállapításából hiányzott az annyira jellegzetes **pécsi bornak** faj-elnevezése, és a faj borvidékének megállapítása. A pécsi bortermelő, a kik a filoxéra ellen küzdve ma is tekintélyes mennyiségben termelnek bort s pincéikben is őrzik a speciális pécsi bort, nem hagyhatták ezt szó nélkül; de nem hagyta annyiban a kereskedelmi kamara elnöke sem, ki a véleményezés végett leküldött rendelethez több megjegyzést fűzött, köztük a borvidék megjelölésére vonatkozólag is.

A kereskedelmi miniszter a proponált javaslatokat figyelembe vette, különösen a pécsi bor becslésének visszaállítását s kimondotta, hogy **Pécs és vidéke** mint **külön borvidék** veendő föl a hivatalosan megállapított borvidék közé, s így a pécsi bor továbbra is mint fajbor fog szerepelni a borpiacokon.

Ugyanitt említjük meg, hogy ugyancsak a pécsi kamara főlészalása folytán helyezte kilátásba a miniszter, hogy — nem mint eredetileg tervezve volt: csak Budapesten és Kolozsvárott — hanem más jelentékeny borvidékeken is fognak állami borvizsgálati állomást létesíteni. A pécsi kamara sürgős fölterjesztést intéz a miniszterhez, hogy ilyen állomást Pécsen is, az ország ez egyik legjelentékenyebb borpiacán is állítson föl, s lehetőleg mielőbb.

A mire egető szükségünk van.

Nincsen talán vármegye az országban, ahol a szőlők rekonstrukciója érdekében oly édes-keves történnék, mint épen nálunk Baranyában. Míg az egyik megye még államkölcsontól sem riad vissza, hogy észszerű befektetést eszközölhessen, a másik meg tüzzel-vassal oda törekszik, hogy különböző helyeken szőlőnemesítő tanfolyamok által a gyakorlati ügyességet legtagasabb körben terjessze, — addig nálunk megtróknonyódt kö-zönyösséggel nézik végig, mint pusztítja a fillokszéra azt a kevés maradékot is, a mit itt-ott véletlenségből a veszedelem meghagyott. Ismerünk ugyanis kiválóbb szőlővidéket a Mecsek hegylánczatán, a hol a régi tőkék közül alig maradt hirmondonak egy pár, szüret meg már évek óta nincsen, s mégis hire-hamva sincs a regenerálás mozgalmának. Szidjuk a kormányt, isszuk az olasz bort; de hogy tennünk is kellene valamit, az még csak eszünkbe sem jut.

Hogy magában a centrumban Pécsen, akad egypár ügybuzgó ember, ki az orránál tovább lát s nem kímél költséget, hogy termelési üzemet egészségese alpra fektesse, ez magában véve bármily dicséretre méltó legyen is, de győne faktor arra nézve, hogy a közzöt egész terjedelmében emelje. Nem is kételkedem abban, hogy a pécsi szőlők rövid évtized alatt ki fogják heverni a bajt. De hát mit szőlünk a vidéki — ha tetszik: falusi — bortermelésről, a hol az újabb ültetés érdekében eddig még tán egy kapavágást sem tettek; a hol még az ellenszenvet sem sikerült legyőzni az amerikai vesszők iránt; a hol még egy főispánnak is azt mondják szemébe, hogy elültetjük ugyan az ingyen nyert vesszőket, de arról jótállunk, hogy meg nem erednek. (!?) Ily körülmények közt vakmerőség volna még reményit is táplálni, hogy a közjólétben az egyensúly hamarosan ismét beálljon.

Pedig hát azt a falusi bortermelést sem lehet ám oly egyszerűen ignorálni. A ki megyénket ismeri, az tudni fogja azt is, hogy nálunk számos vidék van, a hol az eddigi jólétet majdnem kizáróan a bortermelésnek lehet köszöni. Beszélhetnének erről nemcsak Nádasd, Kéménd és számos más községek lakói, hanem tanubizonyoságot tesz azon rohamos anyagi süllyedés is, a mely megyénk akárhany járásában félre-magyarázatlanul észlelhető. Tényekkel szemben még a legmerészebb tagadás sem használna semmit.

De még a tetővázás sem segít rajtunk. Franciaország maholnap kiheverte már a bajt s bálmulva nézi azt a tétlenséget, amely nálunk évről-évre mutatkozik. Így bizony nem évtized, de évszázad is alig elegendő, hogy anyagi viszonyainkat csak a régi vágásba is visszatereje. Be kell azt ma már mindenkinek látnia, hogy tennünk kell és pedig határozott, elszánt akarral s ezt is minden tetővázás nélkül.

Az adót behajtják erőnek erejével is, de midőn arról van szó, hogy az adóképesesség forrásaát biztosítsuk, akkor szeretnek az egyeni szabadságra és alkotmányosságra hivatkozni s rüt fekete önkényességre tartják, ha a hálót a nép szeméről valaki le akarja venni s köznépminket az okszerűség ösvényére vezetni. Ha szabad a fizetési kötelezettséget az emberre oktrojálni; miért ne volna szabad ott is közreműködni, a hol a józan alap és észszerű regenerálás a fizetési képességre elfogadható kilátást nyújt.

Először is tehát amerikai kísérleti telepet minden bortermelő községbe, hogy a lehető rövid idő alatt az alanyok megfeleltessége — az adaptálás — meg legyen állapítható. Mihelyt a helyes alany meg van állapítva, nem kell többé félni attól, hogy holmi chlorozis vagy

hasonnemű betegség fáradozásunkat tönkre tegye. De arról is gondoskodjunk, hogy népünk minél előbb sajátítsa el a nemesítési kezűgyességet. Ezen nemesítési tudásának úgy el kell terjednie, mint akár-csak a régibb időben a bujtás vagy homolítás készítésének.

Végre pedig ne hagyjuk parlagon a köznép ismeret-mezejét sem. Ez voltaképp a kiegészítő rész. Lehet valaki jó ojtó s meg lehet állapítva a megfelelő alanyfaj is; de ha az illető a további gondozáshoz nem ért, úgy édes-keves örömet s még kevesebbet hasznót fog látni munkája után. Pedig hát mindez tán nem is volna boszorkányság; a kivétel útjában sem látunk valami elgördíthetetlen akadályokat. Rajtunk a sor, fogjunk hozzá.

B.-Szabolcs, decz. 18-án.

Liebbald Bényi.

(*) **Pécsi mészárosok kérelme birka-legelőért.** A pécsi mészárosok egy része szövetkezetté alakulva állandóan nagyobb tömegekben vásárol birkanyájukat, s ezzel olcsó piacot teremtett nálunk a birkahusnak. A szegényebb népsztyát meglehetősen keresi a 22—24 kros birkahus. Az ilyen nagy birkanyájának természetesen legelő kell s a mészárosok ki is hajtották azokat a városi legelőre, ami ellen több városi képviselő följelentést tett azon megokollással, hogy a törvényhatóság a birka-legeltetést a rendes marhalegelőn két ízben is eltiltotta, mert a birkanyájának magán-legeltetésre vannak törvény szerint szorítva, meg a városnak a marhalegeltetés érdekében ki kell szorítania a birkanyájukat marha-legelőiről, melyeken ha birka legel, a szarvasmarha — saját szerű ellenszenvből — többé nem kíván legelni. A mészárosok a közgyűléstől a közgyűléshez fölbeveznek, mely ha meg nem változtatja előbbi határozatát, ez esetre a mészárosok azzal fenyegetőznek, hogy nem adnak többé olcsó birkahúst. Egyben meg is csipkedik az ellenük följelentéssel élő városi képviselőket, kiknek amaz argumentumuk-ellen, hogy a birkanyájuk károkat okoznak a magánlegelők mellett levő szántóföldeken, azt vetik ellen, hogy az ő birkák kevesebb kárt okoznak a szántóföldeken, „mint egynemely uri vadászársaság,” melynek tagjai a nemes sport gyakorlása hevében keresztül-kasul gázolják a vetéseket. A mészárosok szövetkezett t. i. megtudta, hogy az őket följelentő képviselők t. gyanúzó, kik az ő legeltetési tereimük közelében vadászgatni szoktak.

(*) **Váltóbírálok a magyar-osztrák bank-főknál.** A pécsi bankfőknál megürült váltóbírálok állásra a kereskedelmi kamara Krausze Ignác és Weiller N. János kamarai tagokat ajánlotta.

(*) **Vasut. J. Engel József** a kereskedelmi kamaránál indítványt terjesztett elő, hogy a **bars-pakraci** vonalon közlekedő vonatokhoz való csatlakozás végett a pécs-barsi vonalon egy új vonat bevezetését eszközölje ki a kamara. Az indítványt szűkebb bizottsághoz utasították.

Gabonatözsde.

— A „Pécsi Ujság“ eredeti távirata. —

Budapesti gabonatözsde 1893. dec. 19-én. Buza e héten lanyha irányzatot követ, bár a kínálat csekély, de miután a kereslet még lanyhább, árcsökkenésektől kell tartanunk, a mult heti árfolyam csak erőfeszítéssel maradhat felszínen. A többi gabonafajtákban az üzletmenet kevés forgalmat eredményez. Árak változatlanok.

Gabona-határidő-üzlet. 1893. decemb. 19-én.
Szokványbuza 1894. tavaszra 7.45-47
1894. őszre 7.66-68
Zab " 1894. tavaszra 6.71-73
Tengeri 1894. máj.—jun. 5.—5.02
Káposzta repce 1894. aug.—szept. —

Pécsi gabonatözsde szintén lanyha irányzatot követ.

TÖRVÉNYKEZÉS.

** **Váltóhamisító tanítók.** A tegnap délben befejezett s lapunkban is közölt végtárgyalás délután 3 órakor folytatódott. Elsőben is öz. Hoffmann Jánosné került sorra, a ki a fővádlottnak, Füg Józsefnek sógorője, majd ennek előzvegyülése után ágyasa, az elfogatás percében pedig háromszor kibírdetett jegyese volt. Összes büne abban áll, hogy egy ízben a dombovári, máskor pedig a mágocsi takarékpénztárba nyújtott be vadházastársa parancsára és fenyegetéseire egy hamis váltót a megfelelő hamis községi bizonyítvánnyal.

Szikora Ferenc szlatinai néptanító sem nyújtott valami épületes képet a vádlottak padján. Bár bebizonyult rá, hogy egy községi hamis bizonyítványt ő irt a fővádlott tollba mondasára, sőt az alá Pál János bíró nevét is odabiggyesztette és ezért Füg Józseftől a fölvetett 200 frtból 10 frtot kapott, egyes körülményeket állhatatosan és a reá nézve kínos szembesítések dacára is tagad.

Schreer János h.-hertelendi néptanító bámulatos ügyűgyességgel keveredett bele a csavába. Merő jószívűségből — mert soha tettétér jutalomban nem részesült — irt két hamis bizonyítványt Füg diktálására, ki aztán ezzel a hógyszéki takarékpénztártól 350 frtot csalt ki.

Kovács Antal egyszerű földmives ember, a kit a könnyű pénzzerzés vágya vitt a bűnbe. A mágocsi 200 frtos váltócsalásban vett tevékeny részt. A kicsalt összegből 66 frtot kapott. Lassankint jut beis-

merésre, saját maga provokálván folyton a szembesítéseket, oda-oda kiáltván Fügnek, hát mondja szememre, ha meri. Mikor pedig Füg csakugyan „meri” és szemébe mondja az igazságot, akkor Kovács Antal is hűségesen beismeri az előbb tagadott dolgot. Csak egyet nem akar beismerni: azt, hogy ő a Pécsen lefolyt banketten Füg József társaságában biztricei bírónak adta ki magát és eme tekintélyes állás révén az egész ünnepélyt szerencsésén áptopyázta. Pedig ezt is szemébe mondja Füg.

Erdekes alak Elter András, az utolsó vádlott. Furfangos való paraszt, a ki egyszerűen eltagadja, hogy tud irni, hogy tud magyarul.

A vádlottak után a tanúra került a sor, a kik azonban kevés lényeges dolgot tudtak mondani.

Ezzel a bizonyítási eljárás befejeztetvén, a tárgyalást ma délután 3 órakor folytatták, a mikor is a plaidyok veték kezdetüket.

ZENE, MŰVÉSZET, IRODALOM.

*. **Zenemű.** Bolgár Tivadar, városunk sportéletének ügybuzgó munkása tudvalevőleg a hegedűvel is szívesen foglalkozik. E napokban Wolf Miksa könyvkereskedőnk kiadásában két dala jelenik meg. Egyszerű, szívhez szóló, borongós dalok, melyek bizonyára szíves fogadtatásra fognak találni, mert a szöveg is igen tetszetős. A dalokat zongorára Simacsek Alajos irta át. A szöveget egy a zeneszerzőhöz közel álló régi poeta irta. Közöljük is:

NYÁRI ESTÉN . . .

I.

Nyári estén kigyulnak a csillagok,
Egyik, másik mint a parázs úgy ragyog.
De nem ég úgy egy ez köztük ragyogón,
Mint szép szemed tüze, édes galambom.

Nézem is én, bámulum is eleget,
Nincsen nyugtom, a mikor már este lett,
Nem tudom mért, mindig észak azt gondolom:
Máskor égés te, másért lángolsz csillagom.

Kérdenelek, elhal a szó ajkamon,
Panaszokdóm, de lesújt a bánatom,
A lehalló csillagok közt tudom én,
Legkorábban le fog hullni az enyém.

2.

Ha meghalok, senki érten nem sirjon,
Meg se tudják, hová ásták a sírom;
Arva voltam a világon igazán,
Ezentúl se gondoljanak én reám.

Fülemilém ha tavaszkor visszasszáll,
Tudom ugyis, a síromra rátalál;
Sírom táján egy szomorú fűz alatt,
Ó legyen az egyetlen, ki megirsat.

EGYESÜLETEK.

— **Klub-estély.** A „Pécsi Kerékpár-Egyesület” tagjai havonként társas vacsorára gyűlnek össze, melyen érdekes eszmecsere folyik az egyeslet ügyeiről. A december havi klub-estélyt tegnap este tartották a „Hattyu” kis termében, kedélyes hangulatban, Miskolci zenekarának nótáival fűszerezve. Tósztokban nem volt hiány. Az első Füst Kálmán mondta Kiss József, az egyesület szeretett alelnökére. Kiss megköszönte a megisztetést, a távollévő atletikai klub és a „PKE.” közti barátságra ürité poharát. Majd az egyesület titkára mondott fölköszöntőt az egy év óta főnálló és már is magának szép nevet kivívott kerékpár-egyesület fölvirágzására. A társaság éjfél felé oszlott szét. Az egyesület közgyűlése január elején lesz.

SPORT.

— **Vadászat.** A káptalani urodalom körcsönyei pusztáján két napon át tartó hajtóvadászat volt, melyen husz puskás 195 nyulat, 8 fázánt és 8 őzet ejtett el. Vadászat után az ottani ispán megvendégelte a vadászokat.

Humor.

Fogas kérdés. Mi piszkosabb: a bűn, a melyben mindenki fűrdik, vagy az ártatlanság, melyben ki-ki a kezét mossa?

A színész életből. — A.: Mikor én Lear királyt játszottam, az egész község sirógöröcsöket kapott. — B.: Ez semmi, mert mikor én Falstaffot adtam, az intendáns hordárt hivatott, egy maga nem győzte a nevést.

Az ötödik. Valaki azt kérdi egy szenvedélyes kerékpárosról: „Hány kereked volt már?” — „Négy,” — feleli a kérdezt — az ötödik a feleségem.”

LEGUJABB.

Megsemmisített választás.

Budapest, 1894. dec. 19. (a „Pécsi Ujság” eredeti távirata) A képviselőház harmadik bíráló bizottsága ma délelőtti ülésében megsemmisítette a szabad-eivű párti Lebach László hódási képviselő megválasztását. A megsemmisítő ítélet azon egyetlen indokra van fektetve, hogy Lebach neve az 1893-ik évre érvényes választói névjegyzékek egyikében sem fordul elő.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Loyalis. Erzsébet királynénak csak két mellék-keresztneve van: Amalia és Eugenia. Bajor hercegné. Possenhofenben született 1837. dec. 24-én.

K. P. Átirási engedélyekre, az ingatlan vagydon tulajdonának telekkönyvi bekezelezése irat ívenként 50 kr. bélyeget kell tenni.

L. B. A cikket használjuk. Mint szintén szerkesztő-embert szinte félve merjük figyelmeztetni, hogy a papirnak csak az egyik oldalára tessék írni a nekünk szánt közleményt.

Audencia. Honvédelmi minisztérium: Budapest, Szent-György-tér 3. sz. Fogadás: csütörtökön d. u. 1—2 órákor.

E. S. Az a különös, furcsa álnév nem azt leplezi, a kire ön gondolt, még kevésbé Dr. Mukit, a ki ilyenfajta dolgait ezentul is régi álneve alatt fogja írni. Ollómánusz új akvizíció. Cikkeink kizárólag csak a P. U.-nak irattak, miknek tulnyomó része tisztességesen honorált fővárosi kiudemény, valamint hogy a többi becsületes szerzemény, minden szabó-eszköz nélkül.

Kiadótulajdonosok:

Feiler Mihály és Lenkei Lajos.

Pécsi lyceumi könyvnyomda (Feiler Mihály) nyomása. 1893.

NYILTTÉR.

TREBITSCHER ÉS FÜRTH

Pécsotti szigetl országot 22.

első pécsi ecetszesz- és borecet-gyár.

Ajánlják kitünő **savanyu uborkáikat és savanyu paprikáikat** nagyban és kicsinyben 4635 **legolesőbb árak mellett.**

UTMUTATÓ.

Zelesny Károly udvari fényképész műterme Király-utca 14., Percel-utca 17.

Kindl Ferenc kerékpár-raktára Pécsen, Nepomuk-utca 33. sz. a van, a hol egyszersmint mindenemű e szakba vágó javítások elvállaltatnak.

Mindennemű kül- és belföldi csemege áruk, déli gyümölcsök, pilseni sör a polgári sörfőzdéből, caviar, angolna, pisztráng, cons. rák, szárdinia, halsaláta naponta frissen **Nick A. K.** csemege kereskedésében Pécsen, a nemzeti kaszinóban.

Lederer Ferenc rövid és szövöttáru raktára Pécsen, Király-utca, Lyceum-épület.

Vogl Testvérek, keztü-készítők ajánlják saját gyártmányait, glace-, mosó-, szarvasbőr-, továbbá prémes- és posztó-keztüikben. Raktáron nadrágtartók, harisnyakötők és női derék-fűzők a legutányosabb áron, Pécsen, Széchenyi-tér: Sipócz-féle gyógytár áellenében.

GYAKORNOK

kereskedelmi előképzettséggel alkalmazást nyer

SCHWABACH S. G.

bornagykereskedőnél PÉCSETT.

PIACSEK KÁROLY

kőfaragó-üzlete és sirkóraktára PÉCSETT.

Ajánlja dúsan berendezett üzletét előforduló szükségletnél **a legolesőbb árak mellett.**

Tisztelettel
Piacsek Károly,

Pécs, Kossuth-u. 1.

A legjobb és legegészségsőbb francia cigarettapapír

„LE GLORIA”

Josef Bardou és fia
Perpignan és Párisban.

17391/1893.

4669

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi kölcsönös segélyző-egylet végrehajtának Kozári Ferencz és neje végrehajtást szenvedők elleni 191 frt 09 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 1059. sz. tjkben felvett 1580. hsz. 513. sorsz. házra és udvarterre az árverést 750 forintban ezenel megállapított kikialtási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1894. évi január hó 3. napján d. e. 10 órákor a kir. törvényszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 100/100-át vagyis 75 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. t. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani

Pécsen a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál 1893. év október hó 14. napján.

Bogyay Pongráoz, kir. törvényszéki bíró.

Pécsi kölcsönös segélyző-egylet

(Pécs, Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyző-egylet XXIX. évtársulatának törzsrészvényeire a mai nappal kezdetüket vették, s e célból az aláírási ívek az intézet helyiségeiben, a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepeket kivéve, **d. e. 9—12 óráig**) **kitévs vannak.**

Az ujoni an keletkező 1894. é. 29-ik évtársulat, épp úgy mint a korábbi huszonnyolc évtársulat: **6 évre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **50 krnyi heti-betét 6 éven át fizetendő.** A befizetések emez új évtársulatára 1894. évi január hó 2-án kezdődnek s a második hét végéig, azaz: **1894. január 13-ig** teljesíthetők. anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékok az egy heti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészvények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők,** s ez esetben egy-egy törzsrészvény után — a 6 évre mejjáró 156 frt helyett — **138 frt fizetendő.**

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészvény után **1 frt beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészvények számára, az intézet rendes tagjai — részvényesei lesznek, s ezért köztük — 6 év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyeresemény, a jegyzett törzsrészvények arányában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölcsönös segélyző-egylet a legutóbb megtartott közgyűlésen módosított alapszabályok értelmében ezentul

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 frittől bármily magas összegig)

s eme betéteket rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, kívánatra **felmondás nélkül**, nagyobb összegeket pedig a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetét után 4% kamatot fizet.

A betétet után kivett **100% tőke-kamatadót a betevők megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.**

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő **befizetések megkönnyítése és költségmentesítése** valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyző egyletnek **gíró számlája van az osztrák-magyar banknál, és chek-számlája a m. kir. postatakarékpénztárnál,** mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre bárkinek is megküldve lesznek.

Mindennemű üzletkötésre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor a legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben megszerezhetők az egyesület alapszabályai is, akár személyesen, akár levél útján kívánatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyző-egylet 1893. évi november hó 27-én tartott igazgatósági üléséből.

Kindl József

4627

vezérigazgató.

Dreher-féle sörösarnok

Széchenyitér,
Ribay-kávéház alatt.

Naponkint friss Dreher-féle sör csapolása. Kitünő magyar konyha. Minden szerdán s szombaton

Jónás János
és
Miskolczy G.
cigány-zenekara
hangversenyez

Kiváló tisztelettel
Schabhtül Hugo

a Dreher-féle sörösarnok bérloje.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

* mint azelőtt páratlanok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsóbbak mint bármely más játék, mivel sok éven át eltarthatnak és még hosszabb idő múlva is kiegészíthetők és nagybóvíthatók. A valódi

Horgony-Kőépítőszekrények

az egyedüli játék, a mely valamennyi országban osztatlan dicsőretet talált, és mindnyájuk által a kik ismerik, meggyőződésből továbbajánlatik. A ki ezen, a maga nemében páratlan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az hozassa hamarjában az alatt jegyzett cég által az új, **gazdagon illusztrált árjegyzéket** és olvassa az abba nyomtatott felette kedvező bíralatokat. — Bevásárlás alkalmával határozottan: **Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény** kéréndő és minden egyes szekrény Horgony gyárjegy nélkül, mint nem valódi, keményen visszautasítandó; a ki ezt elmulasztja, kényen kaphat kevesebb értékű utánzatot. **A valódi Horgony-Kőépítőszekrények** 35 kr., 70 kr., 80 kr., 5 ft. és magasabb áron — **a finomabb játékszerüzletekben készletben vannak.**

Uj! A Richter-féle Türelmi játékok: **Columbus játéka, Villámhárító, Haragtörő, Gondúzó, Pythagoras stb. Az új fűzők, kettős játékok** felette érdekes feladatait is tartalmazzák. Egy játék ára 35 kr. Csak a „Horgonynyal” ellátott játék valódi!

Richter F. Ad. és társa.

Elő oestr.-magy. eszék, és kir. szabadalm. kőépítőszekrény-gyár.
Wien, I. Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Nürnberg, Olten, Rotterdam, London E.C., New-York.

WOLF MEKSA

könyv- és papirkereskedése
a „Pécsi Újság” politikai napilap kiadóhivatala
Pécsen, Király-utca, Hattyu-épület.

KARÁCSONYI KIÁLLITÁS!

A fentnevezett könyv- és papirkereskedő felhívja a t. vásárló közönség b. figyelmét a helyiségében rendezett

karácsonyi kiállításra.

Nagy készlet van az alantjegyzett cikkekéből: emlékkönyvek, fényképalbumok, íróasztal-készletek, tintatartók, zseb-tintatartók, tolikések, levélpapírok dobozokban, festék-szekrények, jegyzőkönyvek, csavarirónok, írókészletek (ecritoirok), kínai levélpapírdobozok, képeskönyvek, ifjusági iratok, díszművek és több más e szakba vágó cikkek.

100 drb névjegy 80 kr ó. fölfelé. 100 drb eljegyzési jegy 1.60 krtól fölfelé. 100 drb esketési meghívó 2.40 krtól fölfelé. 100 drb bál meghívó 3 frittől fölfelé. 100 drb tánczrend 2 frittől fölfelé.